מיקרה זוהר

אתו איזה חברים יש לי. כל הדברים הכי מוזרים בעולם קורים להם. דברים שבאמת לא קורים לאנשים נורמאלים. את סיפור החברה שלי שניסתה להטביע דג באמבטיה כבר סיפרתי לכם?

הבעייה עם הסיפורים של החברים שלי היא שהם (הסיפורים) כל־כך משונים שאף אחד לא יאמין להם אם לא יופיע ליד הסיפור שמו של בעל המיקרה. אבל מצד שני, החברים שלי הם מספיק אינטליגנטים כדי לא להרשות לי לכתוב את הסיפור המשונה ליד שמם. מה הם צריכים שכל העולם יצחק עליהם?

אבל הפעם קיבלתי אישור לספר גם את הסיפור וגם את שמו של בעל הסיפור, שהוא לא אחר מאשר חברי לעבודה, זוהר אוהליאב.

זהר עבר דירה לפני שנה ולכבוד הדירה החדשה שלחו לו כמה חברים וחברות עציצים יפים כדי לייפות את דירתו החדשה. זוהר שמח מאוד, סידר את העציצים היפים במקומות מתאימים ואפילו טרח לטפל בהם. טוב, אולי הטיפול לא היה מי־יודע־מה, אבל זה מה שהוא יודע.

אחרי כמה שבועות מת עציץ אחד, אחרי חודש נוסף מת עוד עציץ ואחרי שלושה חודשים נשאר רק עציץ אחד. את כל אהבתו והכרת־התודה שלו נתן זוהר לעציץ הגדול והיפה שהחזיק מעמד. פעם בשבוע (כמו שאמרו לו המומחים) הוא השקה אותו. פעם בחודשיים הוא נתן לו איזה תמיסת־דשן, ולפעמים, כשהיה נוסע ליומיים־שלושה, היה מבקש מהשכן הנחמד שייכנס לדירה וישקה את העציץ. והעציץ החזיר תודה. אמנם הוא לא גדל מאוד ולא התפתח, אבל לעומת זאת את עליו הבריקו והיו בשריניים מאוד ויפים.

אלא שלפני שבוע, כשהסתכל זוהר בעלים היפים והגדולים הוא שם לב שהברק כבר לא מה שהיה פעם. הוא החליט מייד שמה שהצמח צריך זה קצת שמש. הוציא זוהר את העציץ הגדול והכבד לאמבטיית־שמש במירפסת ויצא מן הבית. כשחזר, והלך לברוק את חזר הברק לעלים, שם לב שהעלים דווקא איבדו קצת מציבעם. התפלא זוהר אם חזר מאוד, והתחיל לברוק היטב מה קורה. נגע פה נגע שם ואז ירד לראות מה קורה עם השורשים.

טוב, אני מקווה שכולכם הבנתם שאחרי שנה של חיים בצוותא גילה זוהר שהעציץ היחידי שלו, שלא מת, היה עציץ עם צמח מפלסטיק.

עם היד על הלב — כמה חברים כאלה יש לכם? ידעתי שאף אחד.

צריך אמונה בחיים

מה שהבן־אדם־צריך זה קצת תיקווה בחיים. זה הכל.

שוטות אלו נכתבו אמנם שלושה ימים לפ־ני הבחירות, אבל ביום צאת הגליון למכירה, כבר נהיה אחרי הכל.

כלומר, כשאתם תקראו את השורות הללו כבר יהיה שלום בארץ – הבטיחו. המצב הכלכלי יהיה נהדר – הבטיחו. לפלסטינים תהיה מדינה – הבטיחו. משאיות הטרנספר יהיו בתנועה מתמדת. יהיו המון דירות חינם לחיילים משוחררים. הרופאים יקבלו שכר הולם וגם האחיות והמורים. משכורת המינימום תהיה בוודאי 1600 שקלים נטו. הזקנים ירגישו יותר טוב והפנסיות שלהם יהיו מכובדות מאוד. כל הכבישים הא־דומים כבר יעלמו ולא יהיו יותר תאונות־דרכים. היצוא יהיה גדול פי שלוש מהיבוא. העלייה ארצה תשגשג. הירידה – מה זה ירידה? הדת והאמונה יהיו חלק בלתי־נפרד מהמדינה – הבטיחו. וגם תהיה הפרדה מוחלטת בין דת למדינה – גם כן הבטיחו. מיכללות וטכניונים יקומו בנתניה. ועל המשחתות הישנות יטעינו תפוחי־זהב – זה נעמי שמר הבטיחה.

מה, זה לא קרה! אוח! שוב אכלנו אותה! טוב, בעוד ארבע שנים שוב יהיו בחירות, ואז נראה להם, למנוולים שמבטיחים ולא מקיימים. זאת הבטחה!

מתנות

ליורדים ולי־הודים בגולה

קלטת־וידיאו של שירים עבריים, שבה אפשר לשמוע את: ירושלים של זהב, דרור יקרא, האמיני יום יבוא, ערב בא, אלי אלי, אדון עולם, מחר, ערב של שושנים, על הדבש ועל העוקץ, הללויה ועוד, ולראות את ישראל כמו שהיינו רוצים לראות — השדות הזרועים של עמק יזרעאל, קצה החרמון עוטה שלג, להקת אנפות בשמיים, שמורת דן. מידבר יהודה, המון פרחים, סבא חורש שדותיו בטרקטור ומרים את נכדתו אל־על, קי־בוצניק יפה־תואר מעריס חציר, רועה־צאן ערבי, עכו, יפו וירושלים ממעוף הציפור, וילדים ישרא־לים יפי־מראה.

מתחת לתמונות מופיעות מילות השירים בעב־רית וגם באותיות לטיניות, כדי שגם מי שלא יודעים עברית יוכלו לשיר.

הקלטת הופקה על־ידי סוזאן וג'ווק (בנו של הסופר הרמן ווק) שחיו כמה שנים בארץ, ועכשיו הם לומדים בארצות־הברית ומתכננים לשוב הנה, כי הם לא יכולים לחיות במקום שבו לא שרים בציבור כמו אצלנו.

קלטת־וידיאו בהפקת קופת־חולים מכבי. זה נכון ש"רק" 3000 בני־אדם עוברים מדי שנה אירוע־לב, אבל עוד שני מיליון מפחדים ממנו. בקלטת יש הדרכה פסיכולוגית ומעשית בכל תהליכי השיקום והחזרה לחיים הרגילים — למי שכבר עברו את האירוע, ובעצם, מעין הרגעה למי שלא עברו — שאפשר לחיות גם אחרי אירוע־לב.

69 שקלים לבן־אדם רגיל, 49 שקלים לחברי קופת־חולים מכבי. ויותר אל תשאלו אותי מה להביא במתנה לגבר בן 40. יש לכם.

למאוכזבי הבחירות (מי לא?)

קופסת עטים לשולחן המורכבת מחמש חוליות מסתובבות. על כל אחד מצידי הקופסה פניו של אחד מנבחרינו (שימעון פרס, יצחק שמיר, יצחק רבין, דויד לוי) ו... סיבוב אחת מהחוליות יוצר מנהיג חדש: פיו המלא של לוי ועיניו הקטנות של שמיר, למשל, וכן הלאה וכן הלאה, 1024 וריאציות על נושא.

פעם ראשונה שאנחנו יכולים לשחק בהם, ולא להיפך.

15 שקלים בחנויות למתנות.

לפלמ"חניקים ואל"מים (מיל')

מה קונים לאלה? חולצה לבנה לאירועים חגיגיים? כבר יש להם. ספר הפלמ"ח, ספר מורשת הקרב גם כן יש להם. איזו שברייה יפה? הם לקחו כאלה במהלך המילחמות. נו, אז מה?

עכשיו יצא בהוצאת כתר ספר וקלטת — לי כל גל נושא מזכרת. בספר נמצאות כל המילים

קופסת עטים שולחנית
עשה לך ממשלה, 15 שקל

העבריות של השירים הרוסיים שאותם ינקו עם חלב אמותיהם, ובקלטת — יהורם גאון קורא את השיר בעברית ו... מקהלת הצבא האדום (לא פחות מזה) שרה את השיר במקור הרוסי שלו. הכל מאוספו האישי של אל"מ גדעון מחניימי ז"ל ולזיכרו.

לאם צעירה ומתחילה

ממש בהתחלה, כאשר חוזרים במזל טוב עם התינוק מבית־החולים, יש המון זמן, גם כי התינוק ישן רוב הזמן, גם מפני שהאמא של האם הצעירה באה לעזור בעבודות־הבית וגם מפני שאף אחד לא מחכה מהאם הצעירה שתעשה משהו. אז האמהות הצעירות קוראות. ומה הן קוראות? איך לגדל את התינוק, כמובן.

ממש השבוע יצאו שלושה ספרים כאלה: תינוק רגוע — מדריך עיסוי והתעמלות לתינוקות, מאת פיטר וולקר, המבטיח שהתרגילים יעזרו לתינוק לעיכול, לנשימה ולהרפייה (כבר?). הספר היה רב־מכר בארצות המערב, וכאן הוא יצא בספרי ליריק ומחירו 18 שקלים.

הספר השני הוא החודשים הראשונים. בהוצאת זמורה ביתן. מאת הפסיכולוגית הבריטית פנלופי ליץ'. הצד הפסיכולוגי של הפיכת זוג למישפחה, ההסתגלות לתינוק החדש, צרכיו ומאוויו, סיבוכים, להיות בראש אחד עם התינוק, להבין אותו, להתאהב בו, הכרת עולמו וכו'.

הספר השלישי הוא לא רק ד"ר־סה — מדריך לתזונת תינוקות ובו 100 מתכונים. הספר מספר על כל שלבי הזנת התינוק, החל מהנקה ועד להצטרפותו לארוחה המישפחתית. הפרק המעניין ביותר בספר הוא הפרק הדן בתחליפים. אם הוא לא אוהב את זה אפשר לתת לו את ההוא, וכו'.

מאת ענת רז ואירית ששון — יעוץ רפואי של הד"ר אתי גרנות. בהוצאת דומינו.

הערה אישית: כשהיו לי ילדים קטנים לא היו ספרים כאלה. עכשיו כשיש ספרים כאלה, כבר אין לי ילדים קטנים. מעניין איך הם היו גדלים אילו היו ספרים כאלה? יש לי חשש שהם היו גדלים בדיוק אותו הדבר, אבל אולי שוב אני טועה.

תצלום מתוך הספר „החודשים הראשונים"
להתחיל למוא חפקיד פעיל בעולם"

ראיתי את כל הקלטת ונורא הצטערתי שאני גרה בארץ. אילו לא הייתי גרה בארץ, הייתי עולה מייד! בחיי!

מתנה נפלאה ליורדים (שיתפוצצו!) וליהודים בגולה (שיתקרבו אלינו). הקלטת נמכרת בחנויות סטימצקי ויוצו, מותאמת גם לווידיאו האירופי וגם לאמריקאי. 59 שקלים. בשביל ניחוח המולדת זה לא כסף.

לגברים מעל גיל 40

קלטת־וידיאו בהפקת קופת־חולים מכבי. זה נכון ש"רק" 3000 בני־אדם עוברים מדי שנה אירוע־לב, אבל עוד שני מיליון מפחדים ממנו. בקלטת יש הדרכה פסיכולוגית ומעשית בכל תהליכי השיקום והחזרה לחיים הרגילים — למי שכבר עברו את האירוע, ובעצם, מעין הרגעה למי שלא עברו — שאפשר לחיות גם אחרי אירוע־לב.

69 שקלים לבן־אדם רגיל, 49 שקלים לחברי

ספרות מיקצועית

אתם ידעתם, למשל, שכל חודש־חודשיים יוצא לאור עיתון בשם סטנד־קס שהוא ידיעון בנושאי נקורות־מכירה?

גם אני לא ידעתי, אבל שלחו לי את הידיעון הביתה כדי שארע.

מאחר ואין לי אף נקודת־מכירה בעולם התכוונתי לזרוק את הידיעון ישר לפח־הזבל, אבל מתוך הרגל רע בכל זאת דיפדפתי קצת ואפילו מצאתי כמה דברים נחמדים ומעניינים.

מי המציא את עגלת השרות העצמי?

עגלת השרות העצמי הומצאה והוכנסה לשי־מוש ב־1937 על־ידי סיל גולדמן, ירקן מאוק־להומה־ארה"ב. בשנת 1950 פותחה ויוצרה לרא־שונה על־ידי חברת WANZL (גרמניה), עגלת שרות עצמי המתכנסת אחת בשניה, בנפח 40 ליטר עם גלגלים בעלי מייסבים.

איך מחזירים עגלה אבודה?

5980 עגלות שרות עצמי הוחזרו לבעליהן באריזונה ארה"ב, וזאת תוך שלושה חודשים! ערכן הכספי של העגלות נאמד ב־$413,000. רשתות ובעלי סופרמרקטים פרטיים טרחו להביא לידיעת לקוחותיהם את מחירי העגלות, וכיצד גניבת עגלות משפיעה על תיפקוד החנות, נוחיות ורמת השרות לצרכן.

מידע זה הודפס על שקיות ניילון, לוחות־מודעות, פלקטים, ועלונים שחולקו ללקוחות.

העגלות נמצאו כמעט בכל מקום: חצרות בתי־ספר, מיגרשי חנייה, מיבני מגורים, מלונות ועוד. ברוב המיקרים אנשים לא היו מודעים לנזק

עגלת השרות־העצמי
המצאה אמריקאית, פיתוח נרמני

שיכול להיגרם מלקיחת עגלה ללא החזרתה. להערכתנו, הבאת הנושא למודעות הקהל, תוכל לתרום רבות לשיפור המצב גם בארץ.